

Alkotmánybíróság
Budapest,
Donáti u. 35-45,
1015

(Debreceni Törvényszék Útján)

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. § alapján az alábbi

Az irat elektronikus iratról készített papír alapú másolat.
Debrecen, 2021 FEBR 17.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: IV/ 00 4 9 8 - 0 / 2021

Erkezett: 2021 MÁRC 0 2.

Példány: 1

Kézeltiroda: B

Melléklet: db

hon melléklet
DEBRECENI TÖRVÉNYSZÉK
KÖZIGAZGATÁSI KOLLÉGIUMA
Az ügy száma: 102K 28 227 / 2019 / 20.
Dátum: 2021 FEBR 17.
Melléklet: db

DEBRECENI TÖRVÉNYSZÉK
KÖZIGAZGATÁSI KOLLÉGIUMA
Az ügy száma: 102K 101.056 / 2020
Dátum: 2021 FEBR 19.
Melléklet:

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg

Hogy Ferenc Róbert István felperes [redacted] jogi képviselő: Dr. Karasi Zsolt egyéni ügyvéd [redacted]

[redacted] az általam a [redacted]

[redacted] ellen indított mulasztás megállapítása iránti közigazgatási perben

- ❖ A Kúria mint felülvizsgáló bíróság Kfv.III.37.776/2020/5. ítélet, /ítélet kelte: 2020. január 13. nyilván tévedésből helytelen dátumot írt a Kúria/
- ❖ Fővárosi Törvényszéken 3.Kf.650.155/2020/.6. számú ítélet /ítélet kelte: 2020. június 3./

alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérelmem indoklásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

1.a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése:

Az alkotmányjogi panaszt előterjesztő felperes kislányát 2018. szeptember 24. napján baleset érte az alperes fenntartásában működő [redacted] óvodai udvarán, amikor kb. 50 cm magasságból a csúszdáról a gumi alapzatra esett és ez által horzsolódott az arca. 2019. május 9. napján a felperes, akkor már írásban az intézmény vezetőjénél sérelmezte, hogy a

Dr. Ferenc Róbert

sérülésről a szülőket nem értesítették, a vizsgálatról tájékoztatást nem kaptak, a keletkezett dokumentumokat nem ismerhették meg. A jelzés alapján lefolytatott vizsgálat eredményéről a felperest **2019. május 23-án** kelt levélben tájékoztatták, miszerint az óvónő a tőle elvárható módon ellátta a gyermek felügyeletét, fontossági sorrendet követve járt el és az adekvát intézkedéseket megtette. Helyesen járt el az óvoda, amikor a balesetről nem vett fel jegyzőkönyvet, de helytelenül járt el, mert a balesetet nem vette nyilvántartásba. Ez utóbbival kapcsolatban felhívta az óvodapedagógusok figyelmét a helyes gyakorlatra.

A felperes a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Nkt.) 37. § (3) bekezdés a) pontja alapján **2019. május 30-án** jogszabálysértésre és az intézmény belső szabályzatának megsértésére hivatkozással kérte az elsőfokú intézkedések felülvizsgálatát. Az alperes a 2019. augusztus 22. napján több mint **78 nap elteltével** kelt 430-16E/2019. számú nem kézbesített határozatával a felperes kérelmét elutasította. Indokolása szerint jogsértés nem állapítható meg, ugyanakkor saját hatáskörben megtette a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy a jövőben még nagyobb odafigyeléssel legyenek az óvodapedagógusok a gyermekek felügyeleténél és játékaik ellenőrzésénél. A határozatot az alperes 2019. augusztus 23. napján postai úton – egyszerű belföldi tértivevénnyel – postázta a felperes címére, amely „nem kereste” postai jelzéssel érkezett vissza.

- Felperes augusztusban történő többszöri telefonos tájékozódásától alperes elzárkózott, majd **2019. augusztus 26-án** - határidőn belül - mulasztás megállapítása iránti közigazgatási pert kezdeményezett felperes a **Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon**.

Elsőfokon eljáró **Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 102.K.28.227/2019/13. számú** ítéletével az alperes mulasztását megállapította azzal, hogy az Ákr. 85. § (3) bekezdés alapján a 430-16E/2019. számú határozatot **nem hivatalos iratként kézbesítette, azaz nem került kézbesítésre a döntés, egyebekben a felperes keresetét elutasította.**

- Felperes kézhezvételtől számított határidőn belül jogi képviselő útján **2020. február 13-án**, Fővárosi Törvényszéken fellebbezést nyújtott be. A másodfokon eljáró bíróság **3.Kf.650.155/2020/6. számú** ítéletében eltérő indokolással elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta 2020. június 03-án.

- Felperes kézhezvételtől számított határidőn belül jogi képviselő útján **2020. szeptember 04-én** felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúrián. A Kúria a **Kfv.III.37.776/2020/2. számú 2020. szeptember 30-án kelt végzésével** azt befogadta.

A Debreceni Törvényszék felperes jogi képviselőjének **2021. február 04-én** elektronikusan kézbesítette a Kúria **2020. január 13-án kelt (Nyilván tévedésből, dátum elírás történt) Kfv.III.37.776/2020/5. számú ítéletet**, amellyel a Fővárosi Törvényszék **3.Kf.650.155/2020/6. számú** ítéletét – eltérő indokolással – hatályában fenntartotta.

1.b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A jogorvoslati lehetőségek kimerítése:

Felperes a 2017. évi I. törvény -a közigazgatási perrendtartásról – alapján kimerítette a jogorvoslati lehetőségeket, melyet alátámaszt, igazol

1. Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 102.K.28.227/2019/13. számú ítélete,
2. Fővárosi Törvényszék 3.Kf.650.155/2020/.6. számú ítélete,
3. Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Kfv.III.37.776/2020/5. számú ítélete.

Az Indítványozott alkotmányjogi panasz alapját képező eljárásban, a **felperes** a Kp. vonatkozó szabályai szerint, a törvényben előírt jogorvoslati lehetőségeket, az előírt határidőben kimerítette, így **jogorvoslati lehetőségek kimerítési kötelezettségének eleget tett.**

Az Indítványozó által benyújtott alkotmányjogi panasz vonatkozásában nincs a Kúria előtt felülvizsgálati eljárás, illetve nem került sor perújítás kezdeményezésére.

1.c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje:

Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Kfv.III.37.776/2020/5. számú ítéletét a felperes jogi képviselője **2021. február 04-én** elektronikus ügyintézés szabályai szerint elektronikusan kapta meg. (Az elektronikus kézbesítés igazolását PDF formátumban csatolom az indítvány mellékleteként.)

A fentiekre tekintettel nyilatkozom, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) megtartásra került.

1.d) Az indítványozó érintettségének bemutatása:

A Kp. 4. §-ra tekintettel, közigazgatási jogvita alapján az indítványozott alkotmányjogi panaszban megjelölt mulasztás megállapítása iránti közigazgatási per, a Kp. 16. §-ban meghatározott perképességben rögzített és a Kp. 17. §-ban leírt felperes rendelkezéseire figyelemmel korábbi eljárásokban szereplő felperes, jelen eljárásban alkotmányjogi panaszt indítványozó fél jogát jogos érdekét bizonyított módon érinti az I. fokú, a II. fokú bíróság és a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.III.37.776/2020/5. számú ítéletei.

Az alkotmányjogi panaszt indítványozó, a panaszban megjelölt **I. fokú, a II. fokú bíróság és a Kúria által lefolytatott közigazgatási jogvitában felperes volt,** így érintettsége nem kíván külön bizonyítást.

1.e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés:

Álláspontom szerint a II. fokon eljáró bíróság döntése, valamint a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság döntése sértik

- Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésben rögzített-

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.”

- alapjogot

- Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésben rögzített-

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

- alapjogot

1/1994. (I. 7.) AB határozat rögzíti, hogy Alkotmányjogi megközelítésben a perbeli rendelkezési jog az úgynevezett általános személyiségi jog egyik aspektusának, az önrendelkezési jognak a perjogi vetülete, amely tartalmilag az anyagi jogi igény érvényesítésével való általános rendelkezési jogot jelent. [8/1990.(IV.23.) AB határozat, 1/1994. (I.7.) AB határozat]

Az Alkotmánybíróság okfejtésében ez magába foglalja annak független, szabad és kizárólagos eldöntését, hogy az igény állapotába került alanyi jogait valaki bíróság elé vigye és azokat bírói úton érvényesítse, vagy attól épp tartózkodjon.

Az eljáró bíróságok ítéletükkel megsértették az indítványozó **perbeli rendelkezési jogát** a vizsgált alap közigazgatási ügy tekintetében, hiszen az indítványozó, az alperes határozatát nem ismerhette meg, ezáltal pedig az alkotmányjogi panaszt előterjesztő indítványozó nem tudott élni az alaptörvényben biztosított jogorvoslati jogával. Nem ismerték fel az eljáró bíróságok, hogy a „tisztességes és ésszerű határidőhöz” fűződő alapjoga sérült az indítványozónak. Továbbá a **tisztességes bírósági eljáráshoz illetve a jogorvoslathoz való** (más néven a bírói úthoz való) jogot rögzítő XXVIII. cikk (1) illetve (7) bekezdéstől az alperes elzárta az indítványozót azzal, hogy részére nem kézbesítette a közigazgatási döntést, ezzel pedig mulasztott még akkor is, ha alperes saját magának a határozatot elkészítette. **Az eljáró bíróságok - A Kúria - pedig ezen alapjogsértést nem állapították meg, sőt az indítványozó terhére értékelték, ez pedig sérti az alaptörvényben biztosított „tisztességes eljáráshoz” való alapjogot.** (5/2017. (III. 10.) AB határozat [16]), „A tisztességes hatósági eljáráshoz való joghoz hozzátartozik annak biztosítása, hogy a közigazgatási hatóságok a rájuk vonatkozó határidőket betartsák, és a bíróságok e határidők be nem tartását ne az ügyfél terhére, hanem javára értékeljék.”

Az adott alkotmányjogi panasz tisztességes hatósági eljáráshoz való jog sérelmére az vezet, hogy az ügyfél jogérvényesítése időben, vagy az alperes eljárási cselekményeinek előreláthatósága tekintetében akadályozott, kiszámíthatatlan, bizonytalan volt, és ezt az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták és alaptörvény ellenes megállapításra jutottak.

- Az idézet alapjogsértések rövid kifejtése és az alkotmányjogi panasz befoqadhatóságának rövid indokolása:

A Kp. 85. § [A bíróság döntési jogkörének korlátai]

„ (2) A bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja.”

Az alkotmányjogi panaszban indítványozott ügyben, álláspontom szerint másodfokon eljáró bíróságnak valamint a Kúriának az elmulasztott közigazgatási cselekmény időpontjára figyelemmel meg kellett volna állapítania, hogy alperesnek egyébként felróható okból, felperes nem tudta - alperes döntésének ismerete hiányában - álláspontját kialakítani az alapügyben, ezért eszköztelenné vált a tekintetben, hogy 2011. évi CXC. törvény nemzeti köznevelésről (Nkt.) 38. § (4) bekezdése alapján bírói úton jogorvoslattal éljen, vagy attól tartózkodjon, ezért Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés sérült, erre tekintettel is az alkotmányjogi panasz álláspontom szerint megalapozott.

A felperes által az alkotmányjogi panaszban felhozott konkrét esetben, az indítványozó jogorvoslati lehetősége nem állt nyitva az alperes határozatával szemben, mivel nem tudta álláspontját kialakítani a jogorvoslat tekintetében, hogy azzal éljen vagy éppen attól tartózkodjon. A másodfokú bíróság, valamint a Kúria pedig a közigazgatási perben e kérdéskört nem, vagy felületesen vizsgálta és alaptörvény ellenes következtetésre jutott. Ezzel pedig az Alaptörvényben foglalt jogorvoslathoz való alapjog alkotmányosan védett tartalma nem teljesült, sérült. Ebből következően olyan alkotmányos deficit áll elő, aminek következtében, az ügyfél jogorvoslathoz való joga, és a tisztességes eljárás Alaptörvényben rögzített követelménye, jelentősen és jogszabálysértő módon korlátozásra került, nem volt biztosított az alapüggyel érintett közigazgatási eljárásban!

A Kúria 1/2019. KMJE határozata rámutat, hogy az ügyfél számára nem, vagy nem szabályosan kézbesített döntés, jelen ügyre vonatkoztatva is alapjogsértő.

- Hivatkozás a Kúria 1/2019. KMJE határozatából:

„Alapvetés, hogy a közigazgatási eljárás célja a megalapozott döntés meghozatala, melynek során az ügyfél jogai teljes körűen érvényesülnek. Az Alaptörvényben és nemzetközi dokumentumokban nevesített eljárási alapelvek mind a bírósági, mind a közigazgatási eljárásban irányadók. A tisztességes eljárás

követelménye az Alkotmánybíróság álláspontja szerint olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes.

„A Legfelsőbb Bíróság számos esetben kimondta, **hogyan nem jogerős az a határozat, amely szabályszerűen nem lett minden ügyfél számára kézbesítve** [Legf. Bír. Kfv.II.27.658/1997/4.; Kf.III.28.998/1999/9.; Kfv.III.38.087/2000/7.]”

Egy – jelen esetben indítványozóval - nem közölt közigazgatási döntés nem tekinthető elvégzettnek. A döntéssel, határozattal befejezett közigazgatási eljárásba, elbírálásba a közlést, annak szabályos megtörténtét is érteni kell. Az alkotmányjogi panaszban megjelenített ügyben a határozat elkészült, azonban az indítványozó felperes – a döntés közlésének hiánya miatt – ügyféli jogait nem tudta gyakorolni, így azok nem is érvényesültek, az eljáró bíróságok pedig ezen tényre nem, vagy tévesen mérlegeltek.

A Fővárosi Törvényszék 3.Kf.650.155/2020/.6. számú ítélete, és a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Kfv.III.37.776/2020/5. számú ítélete figyelmen kívül hagyta, illetve a fentebb hivatkozott alapjogok tekintetében, törvénysértően az Alaptörvény rendelkezéseivel ellentétes **bírói döntéseket eredményeztek, melynek reparálása alkotmányjogi panasz keretén belül biztosított.**

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

2.a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése:

Az alkotmányjogi panasz során az alábbi Alaptörvény rendelkezéseit sértik az eljáró bíróságok ítéletei.

- Az **Alaptörvény XXIV. cikk (1)** bekezdésben rögzített-

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.”

- alapjogot

- Az **Alaptörvény XXVIII. cikk (7)** bekezdésben rögzített-

„(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

- alapjogot

Bár nem az Ákr. hatálya alatt álló eljárástípus kapcsán, hanem a választási eljárásokra mondta ki, de kétségtelenül a hatósági eljárások alapjogilag is értékelt elemének minősítette az Alkotmánybíróság, a határozat közlését. Az AB rögzítette, hogy mind az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, mind a XXVIII. cikk (1) bekezdését sértő, mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenes helyzet jött létre annak következtében, hogy a törvényalkotó a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvényben nem alkotta meg azokat a szabályokat, amelyek biztosítják, hogy a másodfokú választási bizottság és a felülvizsgálati bíróság közölje a határozatát mindazokkal, akikre a választási jogorvoslati eljárás során hozott határozat rendelkezést tartalmaz. (6/2017. (III. 10.) AB határozat)

Ugyancsak alapjogi jellegű részjogosítványként értékelte az Alkotmánybíróság a közlés módját, leszögezve, hogy nem kényszeríthetők a közigazgatási cselekmények megtételére jogosultak általánosságban arra, hogy maguk kövessék figyelemmel a közigazgatási szereplők, különösen a hatóságok cselekményeit, hacsak ezt valamely nyomós ok (pl. nagyszámú vagy ismeretlen lakhelyű érintett) nem indokolja.

Az alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének részének tekinthető a fegyveregyenlőség joga is az olyan hatósági eljárásokban, amelyek ellenérdekű ügyfelek részvételével zajlanak. (10/2017. (V. 5.) AB határozat, Indokolás [61]–[63])

2.b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása:

- 2.b)l.1.** A Kúria Kfv.III.37.776/2020/5. számú ítélete sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes módon és ésszerű határidőn belül alapjogot az alábbiak miatt:

Kúria 1/2019. KMJE határozata:

„Alapvetés, hogy a közigazgatási eljárás célja a megalapozott döntés meghozatala, melynek során az ügyfél jogai teljes körűen érvényesülnek. Az Alaptörvényben és nemzetközi dokumentumokban nevesített eljárási alapelvek mind a bírósági, mind a közigazgatási eljárásban irányadók. A tisztességes eljárás követelménye az Alkotmánybíróság álláspontja szerint olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes.

„A Legfelsőbb Bíróság számos esetben kimondta, hogy nem jogerős az a határozat, amely szabályszerűen nem lett minden ügyfél számára kézbesítve [Legf. Bír. Kfv.II.27.658/1997/4.; Kf.III.28.998/1999/9.; Kfv.III.38.087/2000/7.]”

A döntést ebből következően az eljáró szerv, nem saját magának, hanem a vele alá-fölérendeltségi közigazgatási jogviszonyban álló ügyfél javára vagy terhére hozza meg, az ügyfél számára állapít meg jogot, ír elő kötelezettséget, ró ki szankciót. Az ügyfél tekintetében egy nem közölt, tehát egy nem ismert határozat – még abban az esetben is, ha azon szerepel a kiadmányozásra jogosult aláírása, a pecsét, és

postázásra vár – nem válthat és nem is vált ki joghatást. / Kfv.V.39.252/2010/11.számú ítéletet/

Töretlen bírói gyakorlat alapján úgy is fogalmazhatunk, hogy a döntés egyik érvényességi feltétele a döntés közlése. (Kúria 1/2019. KMJE határozata.)

A Kúria Kfv.III.37.776/2020/5. számú ítélet [44] része:

„Közigazgatási cselekménynek minősül az egyedi döntés, így a hatósági határozat, de nem tekinthetők ilyenek az egyes eljárási cselekmények még akkor sem, ha azok szorosan az egyedi döntéshez kapcsolódnak. Így például a határozat kézbesítése a döntéshez közvetlenül kapcsolódó eljárási cselekmény, a Kp. rendszerében azonban nem minősül önálló közigazgatási cselekménynek.”

A Kúria ezen –álláspontom szerint alaptörvény ellenes - értelmezése mentén egyetlen közigazgatási döntést sem kell kézbesíteni a közigazgatási jogkörben eljáró szerveknek, mivel ha az a Kp. rendszerében nem minősül önálló közigazgatási cselekménynek, akkor azt soha nem is lehet számon kérni az eljáró szerveken.

Amennyiben a Kúria azon értelmezését fogadjuk el, hogy nincs mulasztás abban az esetben, ha az alap közigazgatási határozatot jogszabályi határidőn túl ugyan, de meghozzák, azonban annak kézbesítése az eljáró szerv hibájából nem történik meg, az súlyosan sérti az Alaptörvényben lefektetett tisztességes eljárást, de a jogbiztonság és jogállamiság elvét is.

Gondoljunk csak bele, ezen értelmezés mentén akkor egyetlen közigazgatási döntés kézbesítése sem fontos, hiszen az eljáró szerv meghozza a határozatát, vagy végzését csak nem kézbesíti, akkor nem is mulaszthatott mivel elvégezte az adott közigazgatási döntést, csak éppen akire nézve jogot vagy kötelezettséget ír elő azt nem tudja gyakorolni.

A Kúria álláspontja nyomán értelmetlenné válik a keresetindítás, kiüresedik az Ákr.-ben vagy a Kp.- alapján indult jogorvoslati eljárások, ha a döntések kézbesítése nem számon kérhető, jogorvoslattal nem felülbírálható ez pedig súlyosan, az alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz való jogot, a jogorvoslathoz való jogot sérti, és a jogállamiságot is. A jogorvoslatot benyújtó ilyen esetben teljesen eszköztelené válik.

A közigazgatási bíráskodást kérdőjelezi meg a Kúriai értelmezés, hiszen a Kp. 2. § (1) bekezdésben biztosított hatékony bírói jogvédelem nem biztosítható, ha a közigazgatási határozat nem kézbesítése, mulasztása miatt bekövetkezett megismerés hiányából nem lehet jogorvoslattal élni!

A határozat közléséhez mind az eljárás menete, mind az ügyféli jogok és kötelezettségek szempontjából lényeges jogkövetkezmények fűződnek, ezért elképzelhetetlen, hogy azt figyelmen kívül hagyják az eljáró szervek, köztük a Kúria is.

A Kúria Kfv.III.37.776/2020/5. számú ítélet [44] része:

„Így például a határozat kézbesítése a döntéshez közvetlenül kapcsolódó eljárási cselekmény, a Kp. rendszerében azonban nem minősül önálló közigazgatási cselekménynek.”

Vagyis ha nem minősül önálló közigazgatási cselekménynek, akkor a döntés részét kell, hogy képezze, hiszen nem saját magának a fiókba gyártja a határozatokat, döntéseket az eljáró szerv, hanem ügyfél számára, hiszen neki állapít meg jogot, ír elő kötelezettséget, ró ki szankciót. Az ezzel ellentétes értelmezés nem lenne összhangban az ügyfélbarát közigazgatás megteremtésének, az eljárások elhúzódása megakadályozásának célkitűzésével.

A Kúria e logikai okfejtése mentén, akkor miért is volt szükség az ítéletének a kézbesítésére, hiszen kézbesítés nélkül is elvégezte feladatát az meg már lényegtelen, hogy a peres felek milyen jogkövetkezményt kell, ha kell egyáltalán, hogy kövessenek.

Mivel az ítélet kézbesítése sem minősül a Kúria szerint önálló közigazgatási cselekménynek teljesen felesleges azzal „bíbelődni” és a közigazgatási jogkörben eljáró szervezetnek is csak „fakultatív” a döntés közlése, hiszen nem lehet rajtuk azt számon kérni.

Nyilván a Kúria ezen hibás okfejtése a közigazgatási eljárásokban káoszhoz, jogbizonytalansághoz vezetne, ezért az álláspontom szerint alaptörvénytörő, és az Alkotmánybíróságnak világos, egyértelmű álláspontját kellett volna követni, ezt támasztja alá a 35/2015. (XII. 16.) AB határozat [28] része

„Kiemelte továbbá az Abh., hogy alapjogot sértő, ha a jogalkotó alkotmányos indok nélkül az ismert érdekeltektől megköveteli, hogy maguk kövessék a közigazgatási szereplők, különösen a hatóságok cselekményeit. Az alapjog alkotmányos indok nélküli (szükségtelen) korlátozása, ha ezen érdekeltek tekintetében a személyes tájékoztatás nem érvényesül, s ezáltal az érintettek jogainak gyakorlása, a jognyilatkozataik megtételére nyitva álló határidő teljesítése jelentősen (aránytalanul) elnehezül.”

Álláspontom szerint az indítványozó jognyilatkozatai megtételére nyitva álló határidő teljesítése jelentősen elnehezült, hiszen még az elsőfokú bírósági tárgyalás után több mint nyolc hónap elteltével a fenntartóhoz fordulás után sem volt biztosított az alap közigazgatási határozat megismerése, ez pedig aránytalanul, és indokolatlanul kiszámíthatatlan, bizonytalan, módon akadályozta az indítványozót az Alaptörvényben biztosított jogainak gyakorlásában. Az indítványozó a 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Nkt.) 37. § (3) bekezdés a) pontja alapján 2019. május 30-án fordult a fenntartóhoz, aki azon túlmenően, hogy vizsgálat lefolytatása során az alapvető ügyféli jogok (pl. az indítványozási, észrevételezési, valamint a jogorvoslati jog) gyakorlását sem biztosította, az ügydöntő határozat megismerését sem tette lehetővé, ezáltal sérül az Alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz való jog, amelyet azonban az eljáró bíróságoknak fel kellett volna ismernie!

Dr. János Árkai

Továbbá ezt támasztja alá álláspontom szerint

35/2015. (XII. 16.) AB határozat [32] része mely fegyelmi eljárás során vizsgálta a határozatok megismerését, azonban mint alapjog szintű követelmény jelen indítványozott panasz esetében is irányadó.

„A határozatok indokolásának írásbeli formában való kézbesítése az Alkotmánybíróság szerint garanciális eleme a tisztességes eljáráshoz és a védelemhez való alkotmányos jog megvalósulásának. A tisztességes eljárás követelménye szerint elvárható, hogy az érdekelt megismerhesse az ügyében hozott határozat részletes indokait, ennek pedig nem tesz eleget az, ha csupán elolvashatja, vagy azt az eljárás során felolvassák. A fegyelmi határozat kézbesítésének hiányában nem biztosítható az sem, hogy az érintett kellően megalapozza keresetét, ha úgy határoz, hogy bírósághoz fordul.”

Egyértelműen megállapítható, hogy jelen alkotmányjogi panasz során mivel az indítványozó nem ismerhette meg alperes döntését sérült a tisztességes eljáráshoz fűződő joga, amikor pedig jogorvoslati eljárások keretében ezen mulasztás megállapítását kérte az eljáró bíróságoktól, azok a fent említett tisztességes eljárás követelményét Alaptörvény ellenesen mérlegelték az alperes javára.

Az Alkotmánybíróság 3223/2018. (VII. 2.) AB határozata megállapítja

A tisztességes eljáráshoz való jognak szerves részét képezi a nyilatkozattételhez és védekezéshez való jog. E nyilatkozattételhez és védekezéshez való jog érvényesülése feltételezi, hogy az ügyfél megismerhesse az eljáró szerv bizonyítási eljárását, az annak keretében beszerzett okirati és egyéb bizonyítékokat, amelyekre az ügyfelet érintő döntéseit alapozza.

A panasszal érintett eljárásban azon túlmenően, hogy az alperes a döntést megelőző eljárásban nem biztosított egyetlen egy ügyféli jogot sem már önmagában alapjog sértő, de magát a döntés megismerését sem tette lehetővé, a Kúria - és az alsóbb bíróságok - pedig ezt helytelenül nem találták alaptörvény ellenesnek.

2.b)l.2. A Kúria Kfv.III.37.776/2020/5. számú ítélete sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes módon és ésszerű határidőn belül alapjogot továbbá az alábbiak miatt:

A Kúria Kfv.III.37.776/2020/5. számú ítélet [26] - [28] részeiből kiderül a Kúria befogadta az alperes felülvizsgálati ellenkérelmét, azonban ezt a felperes részére nem közölte, ez pedig sérti a Kp. 2. § (6) bekezdésében foglaltakat.

„A bíróság köteles gondoskodni arról, hogy a felek minden, az eljárás során előterjesztett kérelmet, nyilatkozatot, a bírósághoz benyújtott okiratot, bizonyítékot megismerhessenek, és azokra - megfelelő határidőn belül - nyilatkozhatnak.”

A Kúria megsértette ezen alapvetést, amely egyértelműen sérti, a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogot ezt igazolja 3311/2018. (X. 16.) AB határozat, Indokolás [26] része.

Alaptörvény XXIV. cikke önálló, az ügyintézés alapjogaként ismeri el a fair hatósági eljáráshoz való jogot. Az ügyintézés alapjogaként elismert tisztességes hatósági eljáráshoz való jog magában foglalja mindenkinek a jogát arra, hogy az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák, az iratokat megismerje, és az igazgatási szervek a döntéseiket indokolják. A XXIV. cikk szerinti alapjogi jogvédelem kiterjed továbbá a hatóságok részrehajlás nélküli, tisztességes módon és ésszerű határidőn belüli ügyintézésére [XXIV. cikk (1) bekezdés].

A tisztességes hatósági eljárás alapvető követelménye, hogy a közigazgatási hatóság az eljárása során köteles megtartani és másokkal is megtartatni a jogszabályi rendelkezéseket.

Vagyis magának a Kúriának is be kell tartania és biztosítania kellett volna a felülvizsgálati ellenkérelem megismerését, ennek elmulasztása pedig sérti a fair eljáráshoz, végső soron a tisztességes eljáráshoz való jogot.

A fair eljáráshoz való joggal ellentétes, az ügyfél és más érintett személy érdekeit teljes mértékben figyelmen kívül hagyó eljárási rend. Másként megfogalmazva, a közigazgatási szerv a jogalkalmazás során, a konkrét eljárásaiban sem hagyhatja figyelmen kívül az ügyfél jogait, egyidejűleg kell teljesítenie közérdekvédelmi és szubjektív jogvédelmi funkcióját, azonban a Kúria ezt megsértette. (3311/2018. (X. 16.) AB határozat, Indokolás [31])

Az Alkotmánybíróság több ízben kimondta, hogy a fegyverek egyenlőségének elve a tisztességes eljáráshoz való jog alapján alkalmazható minden bírósági eljárás tekintetében. A hatósági eljárás egyik alapelve az ügyfél értesítési kötelezettsége, amely a fegyverek egyenlőségének elvére vezethető vissza. (10/2017. (V. 5.) AB határozat, Indokolás [61]–[65]; 36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [30]–[31])

2.b)l.3. A Kúria azon túlmenően, hogy a felülvizsgálati ellenkérelmet nem ismertette a felperessel, annak ellenére, hogy az ellenkérelem jogi képviselő megjelenítése, ellenjegyzése nélkül nyújtották be, azt hatályosnak tekintette.

Alperes a 2020/G0055-9 számú felülvizsgálati ellenkérelmét megküldte felperesnek – bár a megküldés a Kúria feladata lett volna-, amely láthatóan jogi képviselő, megjelölése nélkül, annak eredeti aláírásának hiányában került benyújtásra. Az alperesi ellenkérelem egyértelműen hatálytalan, és egyebekben annak megküldése a Kúria feladata lett volna, de mivel ezt nem tette ezért azzal az indítványozónak érdemben foglalkoznia nem kellett csak úgy, mint a Kúriának sem, mivel azt az alábbiak szerint hatálytalanak kell tekinteni:

A Kp. 27. § (1) bekezdése alapján **kötelező a jogi képviselet** a törvényszék végzése elleni fellebbezési eljárás kivételével **a Kúria előtt**. A Kp. 28. § (2)-(3) bek. alapján a felülvizsgálati ellenkérelemre a beadványok szabályait kell alkalmazni, a beadványokra egyebekben a polgári perrendtartás általános szabályait kell megfelelően alkalmazni.

A Pp. 114. §-a a beadvány alaki kellékeit egyértelműen meghatározza ugyanezen 114. § (3) bek. rendelkezés, ami szerint:

„Ügyvédi vagy kamarai jogtanácsosi képviselet esetén - ha törvény papír alapú benyújtást lehetővé tesz - az ügyvédnek vagy a kamarai jogtanácsosnak a beadvány

első példányát eredeti aláírásával kell ellátnia; egyébként a beadvány első példányát az e törvény szerint meghatározott, teljes bizonyító erejű magánokirati formának megfelelően kell elkészíteni.

Mivel az alperes jogi képviselő nélkül tette meg ellenkérelmét a Pp. 74. § (1) bekezdése alapján az felülvizsgálati ellenkérelme hatálytalan, úgy kell tekinteni, hogy a fél perbeli cselekményt, nyilatkozatot egyáltalán nem tett.

A Kúria azonban az ellenkérelmet befogadta az ítélet részévé tette, mely eljárásjogi hiba és sérti a tisztességes eljárás, a fegyverek egyenlőségének alapelvét.

2.b).1.4. A Kúriának az indítványozó által benyújtott felülvizsgálatában megjelölt alkotmányosági problémákat ítéletében mérlegelnie kell, és ki kellett volna térnie indokolásában.

„Amennyiben tehát az egyedi ügyel összefüggésben merül fel alkotmányosági probléma (pl. közigazgatási ügyszakban a hatósági eljárás sérti a tisztességes ügyintézéshez való jogot), akkor a bíróságnak ki kell térnie indokolásában ezen érvekre is. A beadványokban foglalt kérelem kimerítésébe beletartozik, hogy a beadványokban jelölt alkotmányosági szempontokra is tekintettel értékelje az eljáró bíró az ügyében alkalmazandó jogot. („TANULMÁNYKÖTET A KÚRIA KÖZIGAZGATÁSI SZAKÁGÁBAN 2019-BEN ÍTÉLKEZŐ BÍRÁK TOLLÁBÓL/29.-30. oldal/)

Az Alkotmánybíróság 3/2015. (II. 2.) AB határozat [17] része:

„2.1. Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvénynek ez a rendelkezése a bíróságok számára alkotmányos kötelezettségként írja elő, hogy ítélező tevékenységük során a jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék {ld. pl. 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33] és 28/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]}. Ebből a kötelezettségből következik, hogy a bíróságnak a jogszabályok adta értelmezési mozgástér keretein belül azonosítania kell az elé kerülő ügy alapjogi vonatkozásait, és a bírói döntésben alkalmazott jogszabályokat az érintett alapjog alkotmányos tartalmára tekintettel kell értelmeznie.”

Az Alkotmánybíróság 7/2013. (III. 1.) AB határozat [24]; [27] része:

„Az Alkotmánybíróság e határozatának indokolásában kifejtette, hogy a közigazgatási határozatok bírói ellenőrzésének alkotmányos szabályát csak a tisztességes eljáráshoz fűződő jogra tekintettel lehet értelmezni. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben ügy fogalmazott, hogy “az összes, az Alkotmányban részletezett követelmény – a bíróság törvény által felállított volta, függetlensége és pártatlansága, az, hogy a tárgyalás igazságosan (a nemzetközi egyezmények szóhasználatával: fair, équitabement, in billiger Weise) és nyilvánosan folyjék – ezt a célt szolgálja, csak e követelmények teljesítésével lehet alkotmányosan véglegesnek számító, érdemi, a jogot megállapító döntést hozni. A közigazgatási határozatok törvényességének bírói ellenőrzése tehát alkotmányosan nem korlátozódhat a formális jogszerűség vizsgálatára.”

„[27] Az Alkotmánybíróság mindezekből arra következtetésre jutott, hogy annak alkotmányos igénye, hogy a közigazgatási határozatok bírói ellenőrzése során a perbe vitt jogok és kötelezettségek érdemi elbírálást nyerjenek nemcsak a szabályozási környezettel, hanem az egyedi bírói döntésekkel szemben is érvényesíthető.”

Egyértelműen megállapítható, hogy a Kúria, mivel érdemben nem vizsgálta a felülvizsgálati kérelem teljes tartalmát, - melyet ítéletében saját maga meg is állapít-ezzel a hivatkozott AB határozat, formális jogszerűség talajára lépett, így a másodfokú és a Kúria ítélete Alaptörvény ellenes!

2.b).I.5. A Kúria Kfv.III.37.776/2020/5. számú ítélet [56] része:

„Az Nktv. 38. § (3) bekezdése szerint a határidők számítására kell az Ákr. rendelkezéseit alkalmazni, az ügyintézési határidőre vonatkozó szabályok ezért nem irányadók.”

A Kúria határidőre vonatkozó megállapítása álláspontom szerint téves, sérti az Alaptörvényben biztosított tisztességes módon és ésszerű határidőn belüli ügyintézését.

Az Nkt. 38. § (3) bekezdésében foglalt „határidők számítására” többesszámban megfogalmazott kifejezés nem „csak” az Ákr. 52. § - ban foglalt [A határidő számítása] bekezdések rendelkezéseire vonatkozik, hanem az Ákr.-ben szabályozott valamennyi eljárási cselekmény, aktus, határidejét összefoglalóan, gyűjtőfogalomként /például a fellebbezés előterjesztésére nyitva álló határidőt, és az ügyintézési határidőt is, stb./ értelmezni kell.

Az Nkt. 38. § (3) bekezdésében leírt, egyébként az Ákr.-ben szabályozott eljárási cselekményeket sem szó szerinti, „betűszerinti” megjelölését alkalmazta a jogalkotó - mint például az Nkt. 38. § (3) bekezdés „az igazolásra” megfogalmazást használja, az Ákr. 53. § pedig „igazolási kérelem” elnevezést rögzíti - még is egyértelmű átvezetést ad az Nkt. 38. § (3) bekezdése az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény alkalmazására, és álláspontom szerint azt alkalmazni is kell.

Amennyiben a Kúria azon álláspontját fogadnánk el, hogy az Nkt. 38. § (3) bekezdésében foglalt „határidők számítására” megfogalmazás tekintetében, az Ákr. 50. § (2) bek. c.) pontjára hivatkozott, hatvan napos ügyintézési határidő nem tartozik az Nkt. 38. § (3) bekezdésében foglalt határidők körébe, az súlyosan sértené tisztességes eljárás és a jogbiztonság elvét, hiszen ebben az esetben nem csak az ügyintézési határidő befejező napja, de kezdő napja is kétségesé válik és így az ügyfélnek az azokhoz fűződő garanciális jogok biztosításának pontos időpontja is meghatározhatatlan lesz.

Ezen értelmezést támassza alá a Fővárosi Törvényszéken 3.Kf.650.155/2020/6. számú ítélet [12]- [13]- része is. Amely megállapítja, hogy az Ákr. 50. §-ban foglalt határidők számítása rendelkezés vonatkozik, a keresettel támadott adott

közigazgatási jogvitára, hiszen ez áll összhangban az Alaptörvény XXIV. cikk. (1) bekezdésben foglalt követelménnyel és a jogbiztonság elvárásával.

Amennyiben a Kúria álláspontját fogadjuk el, az azt eredményezi, hogy az alperes Nkt. 38. § (3) bekezdés alapján kért vizsgálatra nincs olyan eljárási határidő, ami alapján számon kérhető lenne és akkor az Ákr. 52. § rendelkezése is értelmetlen, mivel azt nincs mitől illetve meddig számolni.

Nincs értelme az Ákr. 52. § határidő számítására vonatkozó rendelkezést figyelembe venni, előírni, ha ahhoz nem kapcsolódik az Ákr. 50. §-ba meghatározott ügyintézési határidő, amely az alperes jogorvoslati eljárására irányadó lenne.

Ez pedig olyan állapotot idéz elő, ami a jogorvoslati kérelem elbírálásának számonkérését lehetetlenné tenné.

2.b)II. A Kúria Kfv.III.37.776/2020/5. számú ítélete sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz fűződő alapjogot az alábbiak miatt:

Az indítványozó felperes, az alperes közigazgatási döntését - mely közigazgatási döntés megismerése biztosította volna az Nkt. 38.§ (4) bekezdése alapján a közigazgatási bírósághoz fordulás jogorvoslati lehetőségének eldöntését – nem ismerhette meg, annak közlése az alperes egyértelmű hibájából elmaradt. Az eljáró bíróságok pedig ezen mulasztást, felperes jogorvoslati lehetőségének eldöntését tévesen, alaptörvény ellenesen a bírói eljárások során sem állapították meg.

Kúria 1/2019. KMJE határozata:

„Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog az Alkotmánybíróság értelmezésében az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez vagy, ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetősége. [5/1992.(I. 23.) AB határozat] „Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására. A jogorvoslat jogának hatékony érvényesülését számos tényező befolyásolhatja, így többek között a felülbírálati lehetőség terjedelme, a jogorvoslat elintézésére meghatározott határidő, vagy a sérelmezett határozat kézbesítésének szabályai és megismerhetőségének tényleges lehetősége” [22/2013. (VII. 19.) AB határozat].

*Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme **továbbá a jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát.** Nem következik mindebből, hogy a jogorvoslatot elbíráló szervnek a kérelemnek minden körülmények között helyt kell adnia, az azonban feltétlenül, **hogy az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást***

lefolyassák és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálják. [9/2017. (IV. 18.) AB határozat]

A Kúria egyébként saját eljárásában azzal, hogy a felülvizsgálati ellenkérelmet nem biztosította felperesnek az eljárási szabályokat megsértette, vagyis a jogorvoslati eljárása alaptörvény ellenesen történő lefolytatása még akkor is, **ha egyébként a garanciális szabályok betartásával is ugyanazon közigazgatási döntést hozná meg**, az ügy érdemére kiható jogszabálysértést eredményezett. (8/2017. számú közigazgatási elvi határozat; 1/2011. (V.9.) KK vélemény)

Korábban már kifejtésre került, hogy az Alkotmánybíróság okfejtésében a jogorvoslat, mint a perbeli önrendelkezés a személyiségi jog egyik aspektusa ez pedig magába foglalja annak független, szabad és kizárólagos eldöntését, hogy az igény állapotába került alanyi jogait valaki bíróság elé vigye és azokat bírói úton érvényesítse, vagy attól épp tartózkodjon.[8/1990.(IV.23) AB határozat, 1/1994.(I.7.) AB határozat]

Az eljáró bíróságoknak közigazgatási tevékenység jogszerűségét megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján kellett - Kp. 85. § (2) bek. - volna vizsgálni és mérlegelni az alperes tevékenységét, ez pedig nem eredményezhetett volna más következtetést, hogy az alperes mulasztott, mivel az alap közigazgatási cselekményt nem végezte el tiszteséges és ésszerű határidőn belül, ez pedig további alapjogsérelemet idézett elő.

Az Alkotmánybíróság 3150/2017. (VI. 14.) AB határozat [15] része:

„A hatékonyság szükséges feltétele, hogy a kérelmezőnek alanyi joga legyen a jogorvoslatot igénybe venni, a jogkör gyakorlójának pedig érdemi felülbírálatra legyen lehetősége. Az Alkotmánybíróság állandósult gyakorlata értelmében ugyanis „[m]inden jogorvoslat lényegi, immanens eleme a jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát.” {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [60]}. Továbbá „a jogorvoslathoz fűződő jog azt kívánja meg, hogy valamennyi, az érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez, vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni. Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására. A jogorvoslat jogának hatékony érvényesülését számos tényező befolyásolhatja, így többek között a felülbírálati lehetőség terjedelme, a jogorvoslat elintézésére meghatározott határidő, vagy a sérelmezett határozat kézbesítésének szabályai és megismerhetőségének tényleges lehetősége.” {22/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [26]}.”

Az Alkotmánybíróság 3150/2017. (VI. 14.) AB határozat [85] része:

*„Végül arra is rámutat a testület, hogy a jogorvoslathoz való jogból mint alapjogból az adott hatósági, illetve bírósági döntés ellen biztosított **rendes jogorvoslati eszközök***

*igénybevétele következik. {Összefoglalva lásd: 9/2013. (III. 6.) AB határozat, Indokolás [27]-[28] bekezdések}. A jogorvoslathoz való jog gyakorlásához - egyebek mellett - elengedhetetlenül szükséges, **hogy az érintettek értesüljenek a határozatról, amely jogukat vagy jogos érdekeiket érinti és megismerhessék annak tartalmát** [26/2004. (VII. 7.) AB határozat, ABH 2004, 398.]”*

Egyértelműen megállapítható, hogy az indítványozó az alap közigazgatási ügy határozatát nem kapta meg, ezt az elsőfokon eljáró bíróság meg is állapította, azonban nem mérlegelte azt, hogy így nem volt lehetősége más szervhez jelen esetben az Nkt. 38. § (4) bek. alapján közigazgatási bírósághoz fordulnia, vagy éppen attól tartózkodnia. A felülvizsgálati eljárás során pedig, a Kúria arra az álláspontra helyezkedett, hogy a „*határozat kézbesítése a Kp. rendszerében nem önálló közigazgatási cselekmény*” ezért a döntés elkészítése, még ha nem is kézbesítik, nem minősülhet mulasztásnak.

A Kúria ezen álláspontjával alaptörvény ellenes megállapításra jutott, hiszen az Alkotmánybíróság már több esetben – fentebb idézett AB. határozatok - is kifejezésre juttatta, hogy az ügyfél szükséges, hogy értesüljön:

- *a határozatról, amely jogukat vagy jogos érdekeiket érinti és megismerhessék annak tartalmát,*
- *az érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez, vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni, vagy éppen attól tartózkodni.*

Álláspontom szerint a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság ezen Alaptörvényben biztosított jogorvoslati jogot ítéletével megsértette, az indítványozónak.

➤ **Összegzés:**

Álláspontom szerint a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság, az Alaptörvényben biztosított tisztességes és ésszerű határidőhöz fűződő alkotmányos alapelveket, valamint a jogorvoslati jogot nem kellő alapossgal, tévesen alaptörvény rendelkezéseit sértően mérlegelte, az ítélet meghozatalakor pedig eljárásjogi hibákat vétett.

Fentiekre tekintettel kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az alkotmányjogi panaszban kifogásolt bírói döntések alaptörvény-ellenességét megállapítani, azt megsemmisíteni szíveskedjenek.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

Kinyilatkozom, hogy mint indítványozó nem kezdeményeztem a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi vagy kamarai jogtanácsosi meghatalmazás eredeti példánya, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

A Jogi képviselő meghatalmazása a benyújtott alkotmányjogi panasz mellékletét képezi.

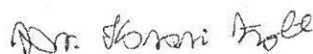
d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata:

Az indítványozó az Abtv. 52. § (4) bekezdése értelmében az alkotmánybírósági eljárás feltételeinek fennállását, a mellékletekben szereplő Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 102.K.28.227/2019/13. számú ítélete, a Fővárosi Törvényszék 3.Kf.650.155/2020/.6. számú ítélete, a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Kfv.III.37.776/2020/5. számú ítélete igazolja.

Kelt: 2021. február 11.

Tisztelettel:

Ferenc Róbert István felperes

Képviseli: Dr. Karasi Zsolt egyéni ügyvéd

Mellékletek:

1. Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 102.K.28.227/2019/13. számú ítélete,
2. Fővárosi Törvényszék 3.Kf.650.155/2020/.6. számú ítélete,
3. Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Kfv.III.37.776/2020/5. számú ítélete,
4. Jogfi képviselő meghatalmazása,
5. Kúria ítéletének átvételét igazoló elektronikus átvételi értesítő,
6. Alperes által postázott 2020/G0055-9 számú felülvizsgálati ellenkérelem,
7. Jognyilatkozat személyes adataim kezeléséhez

